Ч. 333 (13.532). Львів, неділя 17. грудня 1933. Poosztowa oprate zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей. Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Конференція представників Комітетів допомоги голодуючим на Україні у Відні.

Комітет Допомоги голодуючим у СССР під проводом кардинала Інніцера у Відні скликав на 16. і 17. грудня ц. р. конференцію представників усіх комітетів допомоги голодуючим у СССР для узгіднення та усуцільнення рятункової акції. У цій конференції беруть участь представники українських, російських, німецьких і жидівських комітетів. На конференцію вислали своїх представників зі Львова: **Впреосв. митрополит Шептицький і Громадський Комітет Рятунку України.** Від митрополита виїхав **Преосв. Никита Будка,** від Комітету Рятунку України: посли **М. Рудницька і Зиновій Пеленський,** а крім них ще **дир. І. Мартюк, д-р Роман Мармаш** і радн. **А. Вітошинський.** Крім того в конференції візьме участь **о. д-р Горникевич,** парох церкви св. Варвари у Відні, що є постійним членом Комітету кард. Інніцера. Черновецький Комітет Рятунку України дав уповаження львівським делегатам заступати його на віденській конференції. Те саме зробили українські комітети в Празі та в Брюсселі. Варшавський Комітет делегував до Відня **д-ра Левка Чикаленка.** З двох берлінських українських комітетів тільки один під головуванням п-и Скоропадської вислав делегата на конференцію. З Льондону вислав англійський Комітет допомоги свого делегата в характері обсерватора. Не маємо досі вістки про те, чи париський комітет вислав туди делегата.

Конференція ця може мати дуже далекосягле значіння в дальшому розвиткові допомогової акції голодуючим на Україні та в справі її організації на ширші міжнародні розміри.

Вислід Громадського Суду у справі д-ра Г. Лужницького.

ВИПРАВДАННЯ ВІД ГОЛОВНОГО ЗАКИДУ, АЛЕ ВИКЛЮЧЕННЯ НА РІК З ТОВАРИСТВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ.

КОМУНІКАТ.

Рада Товариства письменників і журналістів, на свому засіданні дня 14. грудня 1933, в присутності членів Ради: Івана Кедрина-Рудницького, Василя Софронова-Левицького, Льва Лепкого, Дмитра Паліїва, Матвія Стахова й Евгена Храпливого та голови Контрольної Комісії Василя Мудрого, — рішила оголосити такий **комунікат:**

На підставі листа д-ра Григорія Лужницького до Ради Товариства письменників і журналістів ім. І. Франка у Львові з 2. жовтня 1933 у справі закиду, який зробив йому Роман Барановський 20. вересня 1933 підчас самбірського процесу, Рада Т-ва покликала Громадський Суд у такому складі: голова суду през. д-р Кость Левицький, члени Суду: дир. Володимир Кузьмович і ред. Роман Купчинський, речник обвинувачення ред. Василь Мудрий; оборонець — на бажання д-ра Г. Лужницького — д-р Степан Шухевич. Д-р Г. Лужницький погодився на той склад Громадського Суду і підпорядкувався його рішенням. У висліді розправи Громадський Суд видав оречення, в якому звільнив д-ра Григорія Лужницького від посудження щодо конфіденціональної служби, але одночасно звернув увагу Раді Т-ва, що поведінка д-ра Г. Лужницького позатим не відповідала повазі українського журналіста, члена Товариства письменників і журналістів. Тому Рада, оправдуючи на основі оречення Громадського Суду д-ра Григорія Лужницького від заміту конфіденціональної служби, рівночасно рішила припинити його на рік у правах члена Товариства.

ЗА РАДУ Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ ІМ. І. ФРАНКА:

Д-р Стахів М. заст. голови, І. Кедрин секрет.

Характеристика політики супроти українців.

Промова посла О. Луцького на засіданні буджетової комісії сойму при розгляді буджету Президії Ради Міністрів.

На передпол. засіданні буджетової Комісії 13. ц. м. розглядали **буджет Президії Ради Міністрів.** Дискусія при цім буджеті має з природи річи характер загально-політичний. Тому то представник Українського Клюбу, член Комісії, **пос. О. Луцький** подав при цій нагоді характеристику усієї державної політики в українських справах. Головною рисою цієї політики є спихати українців на чимраз нижчий щабель на всіх ділянках життя та взагалі не признавати української політичної справи. Доказуючи цю тезу промовець накреслив насамперед московський характер православної церкви і передовсім її ерархію на північних землях та всі консеквенції, що випливають з відчуження церкви від народу. В усіх справах національної культури ми здані тільки на самих себе. У шкільництві тратимо здобутки, виборені в Австрії. Ціла довголітня боротьба за університет, за дальші середні та фахові школи і навіть за національний характер вселюдної школи не дала досі ніякого висліду. По двох геройських, але безуспішних плебісцитах мусів прийти шкільний страйк. Ці події характеризує промовець ходом шкільного страйку в Синевідську Вижнім і звертає увагу уряду та польської суспільности, в якій є ще жива традиція боротьби за рідну школу, на повагу масових шкільних страйків, які веде тепер українська дітвора. Лемківський буквар це така ганебна зброя, з якою не зустрічалися поляки навіть у найтяжчих часах власного поневолення. З черги виявлює промовець справу недопускання нашої молоді до вищих шкіл, та наслідки масового безробіття серед української молоді, яка покінчила вищі школи. Нема села і нема української родини, в якій не було би безробітної нашої молоді з найкращим фаховим приготуванням тоді, коли в усіх державних і самоуправних урядах є з правила тільки неукраїнці.

Відтак подав промовець приклади виїмково тяжкого положення і виїмково безправних інтерпретацій закону в господарських справах

ВІСТИ З БУКОВИНИ.

АРЕШТУВАННЯ КАНДИДАТА УНП.

РАДІВЦІ. Плутонер жандармерії Чорней із Селетина заарештував у вівторок 12. грудня ц. р. вечором кандидата УНП радовецького повіту інжиніра **Максима Глинського** і відставив у середу рано до команди жандармерії в Радівцях. Президент УНП д-р Володимир Залозецький віднісся телеграфічно до міністра внутрішніх справ Інкулиця, до префекта радовецького повіту Еманиула Банчискула в справі негайного звільнення, як також інтервеніював особисто у міністра меншостей І. Ністора в Чернівцях.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС.

Черновецька „Народня Сила" повідомляє, що з новим роком буде виходити в Чернівцях український безпартійний ілюстрований тижневик „Рада", що повстає із злуки тижневика „Рідний Край", який виходив безперервно 5 літ, і „Народньої Сили". Редагуватиме „Раду" п. Юрій Сербинюк. Адреса „Ради": Чернівці, Петровича 4.

ПРИГАДАЙМО СОБІ ВСІ НАШ ОБОВЯЗОК СУПРОТИ „ПРОСВІТИ" В 65-і її РОКОВИНИ!

Консолідація протинімецького фронту.

ПАРИЖ, 14. 12. ПАТ. Прибув тут мін. Бенеш як представник усіх держав Малої Антанти на конференцію з мін. Поль Бонкуром. У поїзді мав інтервю зі спеціяльним висланником „Ентрансіжан-а".

ПАРИЖ, 15. 12. ПАТ. Про розмову мін. Бенеша з мін. Бонкуром не видано досі ніякого комунікату. „Пті Журналь" повідомляє, що вже в часі першої розмови порушено справу консолідації системи аліянсів і обмірковувано способи, як поступати солідарно у всіх евентуальностях. Часопис завважує, що це головне завдання розмов.

—o—

Революція в Еспанії здавлена.

ПАРИЖ, 14. 12. ПАТ. З Мадриду повідомляють, що сьогодні відбулося коротке засідання ради міністрів, на якім, після звіту прем'єра, президент республіки Замора подякував урядові за здавлення анархо-синдикалістичних заворушень. Видано декрет, яким закваліфіковано прислуги війська, цивільної гвардії і поліції як воєнне діло

супроти українського населення. На цій ділянці життя ціллю державної політики видається нам пауперизація українського народу. Та не тільки в межах держави йде така протиукраїнська політика. Також поза межами держави польський уряд, де тільки може, шкодить нашій справі і навіть безпосередньо підтримує наших засадничих ворогів. Коли цей уряд втягає під крила табору маршала Пілсудського деяких невдачників зпоміж загибаючого москвофільства, то це злобні „фіглі". Коли такий невдачник доводить, як комісар Народнього Дому, велике майно нашої найстаршої культурної установи до ліцитації, то це вже гірша справа. Однак, як назвати відношення консуля в Ужгороді до відомих старомосковських і тому протиукраїнських агентів на Закарпатті? Ціла дотеперішня державна політика в українських справах визначається нельояльністю держави до нашого народу. Промовець стверджує, що серед таких обставин щезають для українського населення передумови не тільки т. зв. льоялізму, але навіть легалізму. На кінці своєї промови, яка викликала в цілій комісії сильне враження, промовець домагається від уряду ясної відповіди на питання чи уряд задумує далі вести таку політику, чи може вже прийшов до переконання, що українців з польським світом не сфузіонує, та що українська справа за велика і за поважна, щоби до неї можна було так ставитися, як досі.

Віцеміністр Селлецький держався у своїй відповіді тільки технічно-буджетових питань і одному лиш послові Луцькому відповів загально, що уряд не має на цілі нищити проявів культурного та господарського життя українців.

Чи можливі у нас міжпартійні умови?!

ІСТОРІЯ ОДНОГО ПОСОЛЬСЬКОГО МАНДАТУ, АБО: ЯК РАДИКАЛИ ЗЛОМИЛИ УМОВУ ПРО ВИБОРЧИЙ БЛЬОК.

Під осуд громадянства!

В „Ділі" з дня 9. грудня ц. р. появився отвертий лист голови УНДО — д-ра Дмитра Левицького до голови УСРП д-ра Івана Макуха, у справі посольського мандату, опорожненого у 55-ій виборчій окрузі по смерти бл. п. посла д-ра Я. Олесницького. В тому листі д-р Дмитро Левицький заповідає, що на випадок, коли Українська Соціялістично-Радикальна Партія не дотримає постанов виборчої умови, справа буде передана під осуд загалу нашого громадянства. В дні 11. ц. м. на засіданні сойму зложив посольське приречення п. Гривнак, член УСРП і її кандидат на виборчій бльоковій листі в 55. виборчій окрузі. Тимсамим УСРП використала сумний випадок смерти одного з послів УНДО і вважала за можливе при цій нагоді не дотримати постанов підписаної ними умови!

Президія Українського Національно-Демократичного Обєднання рішила якнайдокладніше висвітлити прилюдно цілу ту справу та проголосити по можності в цілости всі документи й листи, які торкаються цієї справи, щоби загал українського громадянства міг собі сам виробити на неї погляд. Президія УНДО рішила це зробити перш усього з мотиву засадничої натури, який вже зясував голова партії д-р Дмитро Левицький у свому отвертому листі, висловлюючи погляд, що „ця справа побіч дрібної справи одного посольського мандату має в першу чергу **загальне засадниче значіння, бо недодержування принятих на себе зобовязань громадськими організаціями підкопало би взагалі довіря до всяких заключуваних у громадському житті умов".** Позатим Президія УНДО вважає, що та ціла справа є настільки характеристична для нашого громадського й політичного життя, що конче вимагає прилюдного освітлення. Вона може найкраще виказати ширшим кругам нашого громадянства, серед яких умовин приходиться вести працю у нашій політичній діяльності.

Для легкого зрозуміння цілої справи пригадуємо нашим читачам декілька історичних фактів. Як відомо, 30. серпня 1930 р. розвязано декретом Президента обі польські законодатні палати й розписано вибори до сойму й сенату на листопад тогож року. Того самого дня відбулося засідання Екзекутиви УНДО, яка рішила звернутися з прилюдним покликом до українських національних партій для створення спільного виборчого бльоку. Цей поклик найшов живий відгомін у краю. Вже в перших днях вересня почали відбуватися по повітах спільні наради та віча членів нашої і радикальної партії, які зголошували домагання до українських національних партій створити виборчий бльок. Скликування тих нарад припинили перші події тодішньої „пацифікації".

Десь коло 10. вересня розпочалися переговори між представниками обох партій, які тривали около півтора тижня, а їх вислідом було підписання протоколу виборчого бльоку. В переговорах брали участь від УСРП заст. голови Української Соціялістичної Радикальної Партії Осип Навроцький і секретар д-р Матвій Стахів, від УНДО голова партії д-р Дмитро Левицький і секретар д-р Любомир Макарушка. На самому початку переговорів устійнили загальну засаду бльоку, а відтак приступили до устійнення поодиноких місць на бльокових виборчих листах. За підставу взяли вислід виборів з 1928 р. з тим, що на тій основі має бути переведений розподіл місць на всіх листах, у всіх виборчих округах і що цей розподіл є обовязуючий для обох партій на цілий час тривання каденції. В часі переговорів представники УСРП висунули вимогу деяких коректур в їх користь, на що представники УНДО — для збереження виборчого бльоку — **погодилися.** Таку поправку переведено між іншим і в 55-тій виборчій окрузі (Золочів); на основі рахункових зіставлень радикальній партії припадало тут 5-те місце на листі, а на вимогу радикалів представники УНДО погодилися відступити їм 4-те місце. Після переведення переговорів, устійнення змісту протоколу й означення місць на всіх виборчих листах в дні 18. вересня 1930 р. рішено підписати протокол виборчого бльоку. Устно устійнено, що за додержання постанов договору **відповідають особисто і своїми мандатами голови обох партій,** тому, хоч д-р Макух не брав участи в переговорах, то на день підписання протоколу приїхав до Львова, щоби особисто підписати протокол договору.

У завтрішньому числі подамо повний текст виборчого бльокового протоколу.

—o—

Хотять стерилізувати жидів.

Нірнберський часопис „Штірмер" зажадав стерилізації жидів у Німеччині. Досі, пише „Штірмер", закон про обовязкову стерилізацію стосують тільки до дідично обтяжених і непоправних проступників, але дальшим обовязком влади стосувати цей закон до всіх жидів. Не вільно нам випускати з краю ані жидів, ані осіб з домішкою жидівської крови. Треба їх обезплоднити. Тоді будемо певні, що за 50 літ Німеччина раз на все позбудеться всіх жидів.

—o—

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 17. ГРУДНЯ 1933.

А. ТОЛЬНА

КОХАННЯ.

Лідія згодилася, щоб Артур виїхав іще на один рік у Париж для докінчення студій. Після його повороту мали вони зараз подружитися. Це був кінець січня.

Лідія дожидала щодня пошти. Листи Артура зраджували їй у кожнім рядку, що він думає тільки про неї. Писав так подрібно та про все, що ціле його життя відбивалося перед нею в перспективі. Повідомляв менше про красу міста, чи про розривки, а переважно писав про своє кохання до Лідії. Під кінець квітня стало його письмо навдивовижу тремтюче, але вже після трьох листів, де Артур жалівся на сильну простуду, діставала знов листи, покриті правдивим його почерком. У липні доніс їй, що пізнав молоду малярку, але Лідія не звернула на цю подробицю значнішої уваги. Згодом писав чимраз більше про акторку й був невтомний у прославлюванні її талантів. Під кінець літа стало напослідок для Лідії ясне, що та мала артистка мусіла поділати на Артура глибше, ніж вона це собі уявляла. В листопаді Артур визнав, що любить малу та що коли й вернеться до Лідії, то не буде вже такий, як попереду. Врешті признався відкрито, що вони навсправжки не любилися між собою ніколи. Це була приязнь, а не кохання й добре сталося, що вони ще щойно перед шлюбом. Якби не оця його наукова подорож, то вони напевно були би нещасливі.

Лідія попала в розпуку. Не хотіла й думати про розстання з Артуром. Написала йому, щоби вернувся, хочби на коротко, щоби могла розмовитися з ним. Артур писав, правда, дальше правильно, прохав вибачення і повідомляв, що студії вимагають, щоби кілька років провів у Парижі, то всеж таки в листах не було ніяких відповідей на питання Лідії.

Напослідок Лідія рішилася. Задумала поїхати в Париж. Властиво, то сама не знала, пощо й навіщо. Чогож могла домагатися від Артура? Писав їй чейже ясно та виразно, що між ними все скінчене. Але Лідія не знала почування ображеної власної гордости. Опанована пристрасним коханням, не хотіла допустити до того, щоби чужа жінка видерла їй любка. Не могла, просто, в це вірити, щоб їхне кохання могло колись покінчитися.

Коли Лідія приїхала в Париж, звернула перші свої кроки до Артурового мешкання. Не писала нічого про свій приїзд, тож нічого й дивного, що двері відчинила їй старша, приглухувата жінка. Лідія розуміла дуже небагато французьку мову, тимто й не могла розчовпати, чому незнайома на всі її питання відповіла: „Le pauvre Monsieur Artur". Чому Артур pauvre і де він, зрозуміла Лідія аж тоді, коли знайшлася в кімнаті гостинниці. Артур помер вісім місяців тому!

Тепер справді втратила Артура. Впродовж вісьмох місяців вірила ще, але ніколи не думала, що замісць обіймів уродливої малярки інші обійми пригортають на вічний спочинок її Артура.

Повернулася домів. У поїзді призадумалася ще раз, який несамовитий Артур був властиво в своїй безмежній ніжності. З якою дбайливістю писав він ті листи й порядкував їх, щоби кожен міг впливати своєю актуальністю. Очевидно, його стара господиня мала їх одне після одного, двічі в тиждень, правильно висилати поштою.

Коли Лідія вернулася, дожидали уже її дома два листи. В одному обіцював, що зробить кінець з артисткою, але в другому признався, що розстатися з нею не зможе. Третього дня надійшов знову лист і так дальше двічі в тиждень.

Згодом листи почали приходити не так часто...

Вже рік тіло Артура в землі, але для Лідії жив він вісім місяців довше, щоби пізніше вмерти й урешті вкупі з останнім листом остаточно зникнути. Після останнього листа Лідія була для цього світу страчена: дім для божевільних приняв її, щоб її вже ніколи життю не віддати.

Переклав Іван Ставничий.

Італійсько-н'мецька приязнь.

ПАРИЖ, 15. 12. ПАТ. До Риму приїхав капітан Рем, шеф генерального штабу гітлерівських штурмових відділів, і був принятий італійськими політичними і військовими колами.

БЕРЛІН, 15. 12. ПАТ. Італійський державний підсекретар Сувіч покинув учора Берлін, вибираючись до Кельну і Мінхену. Урядовий комунікат підкреслює, що кількаднєвний побут Сувіча в столиці Німеччини дав урядові республики змогу обмінятись думками в актуальних політичних і господарських справах. Розмови були ведені в дусі приязни, що характеризує взаємини обох держав.

—o—

За підпал Райхстаґу.

Ляйпціґський процес за підпал Райхстаґу доходить до кінця. Головний обвинитель надпрокуратор Вернер виголосив довгу промову, в якій зясував вину головного обвинуваченого Лїбба та його спільника Торглера, уважаючи комуністичну партію морально відповідальною за злочин. Остаточно зажадав кари смерти для Лїббе і Торглера, а обвинувачених болгар Димітрова, Попова і Танева радив з причини недостачі доказів вини увільнити.

БЕРЛІН, 15. 12. ПАТ. „Берзенцайтґ." принесла довший коментар до внесення прокуратора в ляйпціґському процесі. У звязку з домаганням кари смерти для Лїббе часопис зазначує, що почування німецького народу вимагає тієї кари. Трудніше представляється справа Торглера. Якщо трибунал не признає його активної участи в підпалі Райхстаґу доказаною, слід розвести проти нього карне поступовання за державну зраду. Що Торглер за державну зраду буде укараний, нема, на думку часопису, найменшого сумніву. Щодо внесення на увільнення болгар, то оскільки вони не мусять відпокутувати за знехтування девізових і пашпортових приписів, треба їх видалити з Німеччини як зайвих чужинців.

Дайте українському вязневі книжку!

УКРАЇНЦІ!

Зближається час коли знову будемо святкувати Свято Різдва Христового в гуртку нам близьких і дорогих осіб.

Будемо мати нагоду брати участь у святочних Богослуженнях та насолоджуватися прегарною мельодією наших колядь. А коли будемо ділитися просфорою та складати собі взаїмно [illegible] і по можности обдаровувати себе подарунками то не забудьмо і про тих що сидять у тюрмах далеко від своїх родин.

Зробіть їм дарунок: ДАЙМО ЇМ НА СВЯТА КНИЖКУ!

Чимало з тих, які будуть читати ті рядки, самі сиділи може у вязниці і знають, яка це велика радість для вязня книжка в тюрмі та як страшно відчуває він спрагу книжки!

Не мусить це бути нововидана книжка.

По Ваших домах певно неодна книжка лежить забута і покрита порохом, якої ніхто її не читає, а вона в тюрмі стане правдивим скарбом.

В тюремних бібліотеках: у Вронках, Равічі і на Св. Хресті є вже трохи українських книжок (Вронки 93 томи, Равіч 81 т., Св. Хрест 155 т.) Але це мало! Збільшім число українських книжок у бібліотеках вище згаданих тюрем. *Не жалуйте книжок для наших вязнів!*

Книжки прошу висилати або впрост до Управи (Zarząd) згаданих тюрем, з допискою, що книжки призначується до бібліотеки тюремної для вязнів українців, або на руки Вп. д-ра Ст. Фефака, Львів, вул. Руська ч. 3., або на мої руки: Львів, Петра Скарги 2. а), до 1. січня 1934. р. (Вронки почта Wronki, Равіч почта Rawicz, S-ty Krzyż poczta Słupia — Nowe Keleckie).

Думаю, що більше заохоти тут не треба, бо наше громадянство само повинно здати собі справу з того та розуміти вагу і вартість рідної книжки для вязня.

Львів, дня 11. грудня 1933 р.

о. д-р Осип Кладочний
капелян українських вязнів у вязницях:
Св. Хрест, Равіч і Вронки.

УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИЧНІ ВЯЗНІ У ВЯЗНИЦЯХ ПОЛЬЩІ.

Нижченаведений список не зовсім повний

ЛЬВІВ.

Панас Теодор (2 роки), Метельський Олекса (досмертна вязниця), Кукіль Іван (1 рік), Потерейко Ірина (2 роки) Бліщевський Теодор (14 міс.), Коссак Зенон (7 літ), Білас Ярослав (2 роки), Омелян Петро (5 літ).

ДРОГОБИЧ.

Книш Зенон (6 літ), Атаманьчук Іван (7 літ), Біда Роман (15 літ), Байла Гринь (5 літ), Д-р Олесь Бабій (4 роки), Бойдуник Осип (4 роки), Баран Микола (5 літ), Ваник Іван (4 роки), Вассіян Юліян (4 роки), Гук Евстахій (12 літ), Левицький Микола (8 літ), Лепкавський Степан (4 роки), Мицик Іван (15 літ), Мицик Роман (7 літ), Максимів Онуфрій (5 літ), Ніздропа Михайло (2 і пів року), Розлятовський Іван (10 літ), Рудий Михайло (досм. тюрма), Сенків Павло (4 роки), Сніцький Евген (6 літ), Сидор

ВИБОРИ ПО НАШИХ МІСТАХ.

(Звідомлення з місць.)

ВИБОРИ В ТЕРЕБОВЛІ І БУДЗАНОВІ.

Дня 10. ц. м. відбулися в Теребовлі вибори до міської ради. Теребовля має 16 радних. З того вибрано 11 поляків, 3 жидів і 2-ох українців, а саме Івана Круківського, емер. судовика і господаря зі Садів Степана Піцуна. Клюб українських радних мав у попередній раді 13 (на 48) членів, а тепер має 2 на 16! — У часі виборчої підготовки уневажнила виборча комісія українську лісту в 4-ій виборчій окрузі, де саме українці були найсильніші і тим сильно ослабила виборчу позицію українців. Фреквенція українських виборців (участь у голосуванні) середня, поляків і жидів значно вища.

Крім того відбулися того самого дня вибори до ради міста в Будзанові. І там виборча комісія уневажнила українську виборчу лісту.

З урядової лісти вийшло двох українців („порядних") в Будзанові та один у Теребовлі. В пресі була згадка, неначеб-то в Теребовлі вийшло двох „староросинів". Отже **ніяких старорусинів у Теребовлі не було,** тільки вийшло 2-ох жидів з жид. лісти, а з польської лісти вийшов один жид (д-р Серет) та один нібирусин (чи пак греко-католик) Мафтей Бродяк.

ВИБОРИ В СОКАЛІ.

Місто Сокаль поділили на 4 округи. Спосіб поділу був такий, що українці лише при найбільшому напруженні сил могли здобути 5 мандатів, хоч по скількости населення належалосяб нам найменше 7. Український комітет рішив піти до виборів самостійно і в усіх округах виставив свої лісти. Слід напятнувати виступи деяких одиниць, які український комітет називали самозванчим і пропагували гасло, щоби до виборів піти на ріжні компроміси. Зле сталося, що тих „отаманчиків" висунув відтак український комітет як кандидатів на радних.

До всіх виборчих комісій покликали й українців менш або більш свідомих. ББ залежало дуже на тім, аби бодай в І. окрузі відбулися вибори без голосування і тому голова головної виборчої комісії нотар Ковальський пропонував українцям стягнути свої лісти з цієї округи. Комітет на це не згодився. У всіх окружних комісіях брали участь мужі довіря української лісти. Одначе вони не були свідками всіх „виборчих чудес", усунули їх з двох округ, а саме з II. і IV. В II. окрузі „подвизався" маґістратський будівничий Оборський, який був заступником предсідника комісії. Без ніякої причини видалив він зі салі українського мужа довіря і то навіть без попередніх упімнень. Та проте цей панок вписав у протоколі, що цього мужа довіря видалили із салі з причини невідповідної поведінки і що його двічі упімнули. В той спосіб сфальшував він виборчий протокол. Пан Оборський відомий з останніх соймових виборів, коли то також без ніякої причини казав арештувати мужа довіря української лісти.

Виборча комісія в II. окрузі була дуже ввічлива, бо до деяких виборців, яких привозили на возах з „шпитулку" виходили члени комісії по картки аж на вулицю, хоч по закону голосування має відбуватися у виборчім льокалі. Зате українцям робили всякого роду перепони. Деяким виборцям казала комісія приходити по кілька разів під претекстом, що їх нема у списку, а другий список мають нібито щойно принести. В самім виборчім льокалі агітували самі члени комісії. Відноситься це до предсідника комісії Вепніка, нач. стації, який залізничним робітникам казав присилати виборців. У такий самий спосіб агітував Оборський. До того поліція арештувала без ніякої причини українців, що виходили з виборчого льокалю. Очевидно, що це ділало на інших виборців і вони воліли стриматись від голосування. Цю агітацію, неперебірчиву у засобах, вели поляки тому, бо не хотіли допустити до вибору адв. д-ра Хомицького, чолового кандидата української лісти в цій окрузі. Польський ксьондз Шукальський виразно заявив, що поляки не допустять того кандидата до ради. Виходить, що в громаді буде продовжуватись дотеперішня невідповідальна і галєбна господарка, лиш зі зміненим шильдом. Яку шалену агітацію повели поляки, свідчать цифри. Пізнає коли в інших округах голосуючих було пересічно 60 проц., в II. окрузі голосувало аж 94 проц. Українській лісті бракувало 27 голосів і в цій окрузі вийшли самі поляки.

В IV. виборчій окрузі попісувався ветеринар Сури, що не допускав до голосування українців під найрізнороднішими притоками. Мужа довіря української лісти визалив із салі без ніякої причини. Наслідком того було, що в цій окрузі забракло другому українському кандидатові до вибору лише 3 голоси.

Проти виборів у II. і IV. окрузі внесено протести.

При помочі таких „чудес" вибрано до нової ради лише 3 українців. Жидів вийшло 6, поляків аж 15!

Замісць колишніх субвенцій — нарід сам від себе дасть „Просвіті" субвенцію.

Федір (5 літ). Тюя Гринь (3 роки). Турковський Василь (4 роки). Тильчак Осип (5 літ). Андрухів Петро (4 роки). Сомик Василь (5 літ). Лущак Дмитро (6 літ). Пухаль Микола (5 літ). Василь Спас (7 літ). Щерба Сень (9 літ). Ваная Степан (4 роки). Лозинський Филимон (8 літ).

ТАРНІВ.

Гевко Богдан (4 роки). Стецишин Богдан (4 роки). Салак Володимир (5 літ). Миськів Іван (3 роки). Савчинський Ярема (2 і пів року). Поп Дмитро (3 роки). Кравчук Іван (5 роки). Кожушко Микола (3 роки). Гучко Володимир (2 роки). Папішевський Микола (2 і пів року).

ВІСНІЧ К. БОХНІ.

Костюк Павло (5 літ). Паньків Андрій (15 літ). Савчук Володимир (6 літ). Терещук Михайло (4 роки). Чоп Степан (5 літ). Шмирко Василь (5 літ).

СВ ХРЕСТ.

Бучко Андрій (15 літ). Шинаровський Йосиф (15 літ). Дупик Василь (20 літ). Малян Петро (20 літ). Паславський Антін (досм. вязн.).

РАВІЧ К. ПОЗНАНЯ.

Атаманчук Василь (10 літ). Андрейко Дмитро (15 літ). Вербицький Іван (15 літ). Загородний Федір (15 літ). Ординець Володимир (10 літ). Плахтина Іван (12 літ). Мирош Володимир (7 літ). Шковлюк Андрій (6 літ).

ВРОНКИ.

Дачишин Юрій (20 літ). Максимюк Микола (15 літ). Мигул Іван (10 літ). Лампіка Любомир (6 літ). Джиджора Іван (12 літ). Ботан Василь (6 літ). Коровчук Микола (6 літ). Масловський Степан (6 літ). Мельник Петро (6 літ). Шафранський Микола (6 літ). Потапів Евген (6 літ).

ТЕРНОПІЛЬ.

Зенон Пелевський (3 роки). Вітушинський Іван (2 і пів року). Куспіс Михайло (5 літ).

Чи всім відомо, що Винниченко --- комуніст?!

У радянофільськім львівськім тижневику „Праця“ поміщений лист Вол. Винниченка „з поясненням одного факту“. Факт цей такий: до Винниченка звернувся редактор одного журналу з проханням, чи не хотів би він висловити своєї думки з приводу сучасного положення на Радянській Україні. Журнал цей, стоючи на становищі спільного національного фронту, ставився ворожо до комуністичної влади, — і тому Винниченко *відмовився* прислати йому свій голос. Винниченко пише: „Знаючи, що я — комуніст, редакція, очевидно, вимагала за право участи в її виданні зміни всього мого філософського світогляду та політичних переконань. Бачучи таке „непорозуміння“, я не вважав за потрібне реагувати на такі претензії“..

На нашу думку, непорозуміння вийшло з чогось іншого. Редакція згаданого журналу *не могла* знати, що Винниченко комуніст. Бо і на підставі чого могла вона це знати? Всі ми знаємо, що довголітній соціяліст-демократ, премієр-міністр У. Н. Р. і голова Директорії, що вела війну з більшовиками, змінив увесь свій світогляд, раз, коли написав „Відродження нації“ і вдруге, коли переробив на комуністичний штиб свою „Сонячну машину“. За обі ці книжки він дістав солені гроші, але таки рішуче відмовився жити серед того прегарного ладу, який вихвалював іншим.

Вправді переговорював з більшовиками в 1918-19 році, але й орієнтувався на протибільшовицький французький десант і „ґази“ з Одеси. Потім у Відні — що правда — видавав комуністичну „Нову Добу“, але повернувши з оглядин комуністичного царства оголосив громогласного протибільшовицького листа до робітників всього світу.

Про „філософський“ світогляд Винниченка його пильним читачам узагалі нічого невідомо, а про його політичні переконання за час побуту на еміграції теж не багато. Ми чували тільки, що Винниченко у Парижі переконаний нудист і живе повним життям 100-відсоткового буржуя. На кожний випадок воліє ходити голий у Парижі, ніж одягнений у Харкові.

—o—

Атака комуністів на український похід у Ню-Йорку.

Попало у наші руки випадково число „Ню-Йорк-Таймса“ з 19-го листопада з такою статтею: „5 ранених підчас того, як 500 червоних іде з манифестаційним походом. Атака на українську групу з вашингтонського скверу...“

Стаття починається так: „5 осіб ранили і 9 арештували підчас вуличних заворушень, що тревали вчора вранці дві години, коли 500 комуністів пробувало зломити похід з 8.000 українцями, що йшов від вашингтонського скверу до будинку головної опери при 67-ій вулиці і 3-ій Авеню. 300 поліцаїв, разом із кінним відділом, мали за завдання влекшити походові перейти до опери і там спокійно відбути віче. Віче зорганізоване з почину обєднаних українських організацій у Ню Йорку та в околиці прийняло рішення, щоб президент Рузвельт домагався запоруки від Радянського Союзу, що голод на Україні буде змешений...“

Із подрібного опису, як і де комуністи напали на учасників українського походу, довідуємось точні прізвища напасників і нападених. Ось прізвища напасників: Долія Мішне, Филип Каплян, Жорж Мітчель, Леон Зартарін, Давид Кротто, Мануель Рівієра, Елита Рубін. Напали вони на тих, що вели похід і несли прапори, у деяких випадках і на поліцаїв. Уживали до цього пляшок, палиць і ріжних гострих предметів. Віче тревало пять годин і підчас того комуністи вже не могли нарушити його спокою.

На парляментарній арені.

За знижку почтових оплат і за права української мови на почті та за українські авдиції в радіо.

ПРОМОВА ПОСЛА О. ЛУЦЬКОГО В БУДЖЕТОВІЙ КОМІСІЇ СОЙМУ.

Засідання буджетової комісії дня 12. ц. м. було присвячене буджетовому прелімінарові *міністерства почт і телеграфів*. На цьому засіданні промовляв від Українського Клюбу *пос. О. Луцький*. Він підкреслив насамперед занадто дорогі оплати при пересилці листів, наслідком чого суспільність утікає від почти, кореспондує тільки в конечній потребі і лиш на листівках та нарешті передає посилки кожними іншими шляхом тільки не почтою. Нашим постулятом у цій справі є значна обнижка почтової тарифи та перехід від скалі ріжних оплат за листи 20 гр., 250 гр. і 500 гр., яка тепер обовязує до системи з меншими ступнями у вазі листів, як це є у Чехословаччині, Франції, Латвії чи Болгарії. Поза цим Український Клюб протестує проти безправного факту, що всі адреси на поручених листах мусять бути писані по польськи. Так само як почтові належитости, так і телеграфічні оплати є задорогі. Це торкається також телефонів і радія. Телефон повинен бути більш у кожнім громадськім уряді на селі, а радіо з голосником у кожній сільській читальні чи кооперативі. Тимчасом у Галичині і на Волині ніхто з нас не одержить радіофонічного получення, коли замадає його в українській мові, а радіо, призначене ніби передовсім для широких верств сільського населення, в теперішніх умовинах є для нашого села наслідком мови й програми авдицій зовсім непридатне. Промовець домагається, щоби цієї радіових авдицій, в яких мало би користати наше населення, були у відповідній мірі в руках українських світніх культурних і реальних спеціяльних установ. На самім кінці промови пос. Луцький вже чимало виступав проти цього, що в цілім апараті почтової адміністрації постійно усувається усіх давніх урядовців і функціонарів української народности, не приймаючи нікого з українців до праці в почтових урядах.

Міністер *Каліновський* зазначив у своїй відповіді, що до знижки почтової тарифи підходить дуже обережно, щоби не нарушити доходовости почтового підприємства. Міністерство задумує перевести в цім напрямку тільки дрібну пільгу, а саме, щоби до кожної марки від 30 гр. додавати папір і коперту. Телеграфічні оплати високі, але міністерство вже й тепер доплачує до кожної депеші та боїться, що по знижці тарифи доплачувало би ще більше. У плані міністерства є впровадити т. зв. рекламові депеші, щоби фірма могла за невеликою оплатою надати більшаост рекламових однозвучних депеш. Щож торкається радія, то міністер думає, що за час року вдасться йому у більшій ніж досі мірі пристосувати оплати та програму авдицій до потреб села. *Нарешті зазначив міністер, що адреси якихнебудь почтових посилок можуть бути писані також тільки по українськи (кирилицею), коли ці посилки не виходять поза внутрішній почтовий оборот у Галичині та у сусідніх воєвідствах. Така ординація є оголошена в Деннику Законів і вона обовязує всі тамошні почтові уряди.*

ПОС. Д. ВЕЛИКАНОВИЧ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ ПЕНСІОНІСТІВ.

У дискусії над буджетом емеритур і рент промовляв *пос. Д. Великанович*. Він змалював у чорних барвах положення українських емеритів, яким відмовлено виплати і відповідних емеритур.

—o—

Сойм.

В пятницю засідання сойму почалося в год. 10.10. Маршал сойму Світальський відчитав листа міністра закордонних справ Бека, про відкликання проекту ратифікації трактату з Англією в справі видавання проступників, які втекли за кордон. Зчерги пос. Ґрушка зреферував 4 проекти закону про готівкові кредити.

Опісля сойм відіслав до комісії закордонних справ низку ратифікаційних проектів після І. читання, а до І. читання **урядовий проект зміни закону про кооперативи.**

Від Українського Клюбу промовляв пос. **Луцький, який зазначив, що наслідком проектованої редукції скількости кооперативних союзів до 5 треба побоюватися, чи не скреслять Український Ревізійний Союз.**

Пос. Ладика бачить у проекті дальше кільце в ланцюгу переслідування національного українського руху.

З черги маршал повідомив, що здержує дві інтерпеляції Народового Клюбу в справі конфіскат на Поморі аж до порозуміння з інтерпелянтами. Опісля повідомив, що вплинуло внесення людових послів у справі знущання над населенням західної та середущої Галичини, після чого замкнув засідання.

Про речинець найближчого засідання послів повідомлять на письмі.

—o—

Розгром болівійської армії.

З Асунціону повідомляють, що парагвайські війська розгромили остаточно болівійців. Парагвайський міністр війни у приказі до війська підкреслює, що війну з Болівією можна вважати скінченою та що болівійську армію знищено майже до тла. На терені Ґрачако парагвайці окружили 13 болівійських полків, наслідком чого взято в полон 700 старшин і 12.000 вояків. Наслідком тієї поразки в Болівії вибухла революція.

Напад бандитів на поїзд.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Із Харбіна повідомляють що 14. грудня 300 озброєних бандитів напало на поїзд сх.-манджурської залізниці біля Ціцікару. Бандити острілювали поїзд із скорострілів, а опісля перейшли до грабіжі. Пять подорожних і двох японських вояків із ескорти поїзду бандити вбили, кілька осіб забрали зі собою. Заки з Харбіна прийшла підмога, бандити втекли.

По широкому світі.

— Польський уряд повідомив Зл. Держави, що не може заплатити рати американського военного довгу 4 міл. 952 тисяч долярів, яка припала на 15. ц. м.

— Віцеканцлер Папен видав у клюбі кавалерської гвардії бенкет, в якому взяв участь французький амбасадор Понсе і багато інших осіб з політичного і дипльоматичного світу. Був теж, як почесний гість президент Гінденбург.

— Радянський амбасадор у Римі передав італійському урядові запрошення виделегувати військову місію у Радянщину.

— Мін. Саймон виїде 21. ц. м. до Парижа, де відбуде розмову з мін. Бонкуром. З Парижа поїде на Капрі, де зустрінеться мабуть з Мусоліні.

— Президентом швайцарської конфедерації вибрала союзна рада Пілета-Голяжа, віцепрезидентом Р. Мінґера, що причинився значно до реорганізації швайцарських військових сил.

—o—

СНІГОВІЯ.

БУДАПЕШТ, 15. 12. ПАТ. На Мадярщиною перейшла сильна сніговія. В деяких місцевостях упали такі великі сніги, що вкрили землю верствою, високою на 2 м. У багатьох містах станули трамваї. Таких снігів не було на Мадярщині вже кільканадцять літ.

—o—

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.**

— **Папучі** — пантофлі — берлячі — фільцові чоботи поручає і виконує робітня „ІБІС" вул. Собєського 9 (давніше Вроновська). 679 8-10

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 5,** поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 22-100

— Смакун правдивих чаїв пе тільки чай марки „ІНДОХІНА". Ручимо за його якість, смак і зромат тільки в оригінальному опакуванні фірми „Індохіна" по 1, 2, 5, 10 і 50 дкґ. Жадайте і пробуйте чай „ІНДОХІНА". Заступство і склад: Львів, Валова 14, І. пов. 635 11-11

— **Науку косметики для інтеліґентних пань (теорії і практики) у першорядній косметичнім ґабінеті удiлюють фахово-дипльомовані сили.** Інформації уділює косметичний ґабінет „Distinction", Коперника 42 а II. пов., від год. 13—15 і 18—19 вечір. ч. 734 4-10

— **Виставка робіт з курсу ручного трикотарства, який вела п. Клявда Кордубівна в Кооп. „Труд" у Львові, відбудеться в неділю дня 17. XII. від 10—18 год. в домівці „Труду" Ринок 39 І. п. Вписи на черговий курс (третій з ряду), який пічнеться 16. І. 1934 приймає в канцелярії „Труду". Оплата за курс 9 зол.** 771

— **Святочна академія в честь Митрополита Андрея** відбудеться в неділю 17. ц. м. в читальні „Просвіти" на Личакові. Початок: год. 6. вечором.

— **Більшовики касують церкви.** Як повідомляє московський кореспондент „Дейлі Телеґраф-у" більшовики рішили перемінити Троїцький собор в александро-невській Лаврі в Ленінграді в „Дім ілюзій і чудес". Під такою назвою в соборі буде влаштований протирелігійний музей. Це вже третя велика церква в Ленінграді, яку більшовики перемінили на протирелігійну встанову. Першими були Ісаківський і Казанський собор.

— **Хто виграв на льотерії?** В другім дні тягнення польської клясової льотерії головна виграна 300.000 зол. впала на ч. 26014. 20.000 зол. на ч. 85289. 15.000 зол. на ч. 137244, 138078. 10.000 зол. на ч. 15665, 66097, 110555, 165328. 5.000 зол. на ч. 140418, 145182, 22241, 34141, 80299. 2.000 зол. на ч. 21014, 35485, 58311, 59675, 64926, 116206, 137401. 1000 зол. на ч. 6602, 6959, 73218, 46644, 85458, 36988, 90521, 112013, 151064, 150812, 151457, 146965, 126369, 88052, 73576. 500 зол. на ч. 25870, 18119, 41885, 48714, 50264, 12715, 55879, 38688, 76640, 78099, 17397, 92752, 101519, 112691, 120114, 140921, 143733, 51379, 166728, 156383, 25064, 18746, 9873, 23154, 36553, 49011, 63660, 102436, 67573, 74967, 108808, 58422 124210, 123854, 67894, 124585, 143889, 148860, 160977.

— **Ціни залізничих білетів.** Від 1. січня введуть на залізницях у Польщі нову особову тарифу. На реляціях до 85 км. подешевіли лише білети І. кл., інші ціни незмінені. На просторі 100 км. в ос. поїздах білети коштували досі: III. кляса 6.80 зол., II. кл. 10.20 зол., І. кл. 17 зол. Тепер: III. кл. 6.20, II. кл. 9.30, І. кл. 12.40. На просторі 200 км. коштуватиме III. кл. 10.20 (давніше 13.60), II. кл. 15.30 (20.40), І. кл. 20.40 (34). На просторі 350 км.: III. кл. 16.20 (21.80), II. кл. 24.30 (32.70), І. кл. 32.40 (54.50). Знижка торкається і поспішних поїздів. Напр. на просторі 350 км.: III. кл. 20.40 (28), II. кл. 30.60 (42), І. кл. 40.80 (70) зол. Нова тарифа не признає полекші для тих, що вертаються з лікувальних місцевостей та для знижених туристично-лещатарських цін. Туристичні знижки полагодять мабуть на основі позатарифового розпорядку, основаного на одній з пільгових табель.

— **Підчас відпустки не платитимуть за святочні дні.** В „Дзеннику Устав" появився виконуючий рапорядок міністра суспільної опіки в справі часу праці в промислі, торговлі і т. п. та в справі відпусток. Розпорядок цей касує законний 46-годинний тиждень праці, а заступає його 48-годинним. Крім того в „Дз. У." є подавний розпорядок, що зменшує заплату за час відпустки лише до тих днів у місяці, в яких відбувалася правильна праця. Себто, що тепер працедавець буде платити лише за будні, а потручуватиме неділі та свята від винагороди за відпустку. Речинець обовязуючої сили першої іновації передбачений на 1. січня 1934 р., зате зменшення відпусток обовязує від 1. грудня.

— **Львівська хроніка.** У Львові появилися фальшиві 5- і 10-золотівки, дуже подібні до правдивих, але ріжняться тільки лекшою вагою і глухим звуком. — При вул. Золотій (на Гипівці) згорів дах 3-поверхового виховного заведення Т-ва опіки над молоддю. — В магазині Махтнера при пл. Краківській вкрадено більшу скількість шкір вартости 2.000 зол. — Ювилера И. Акса при вул. Городецькій арештовано за купно срібла, вкраденого в Перемишлі.

— **Краєва хроніка.** В Бориславі 72-літний Осип Скрипник рубав у комірці так нещасливо дрова, що відломок поліна вдарив його в голову і вбив на місці. — Окружний суд у Чорткові засудив на 2-літну вязницю б. податкового поборця Л. Ґеніґа з Яголниці за те, що привласнював собі частину заінкасованих і громадських податків. — В Садках пов. Тернопіль відобрав собі життя Евген Цвечек, управитель школи. — Наслідком сильних морозів замерз Дністер від 5. ц. м. — Повітового старосту в Самборі Лепчевського перенесли в нечинний стан. На його місце перенесли любачівського старосту Кашубського. До Любачева перенесли дотеперішнього воєвідського інспектора староств у Люблині Франкевича, якому м-ство внутрішніх справ поручило управу того староства.

— **„Час" переноситься до Варшави.** Орґан польських консерватистів „Час" переноситься в недалекому часі з Кракова до Варшави. Має це статися з початком січня наслідком рішення партійної управи. У Варшаві часопис буде виходити під назвою „Дзєнь Польскі", але передплатники в Галичині будуть діставати його дальше під назвою „Час".

— **Залізнича катастрофа** склалася біля Познаня. Особовий потяг станув біля мосту при замкненім сиґналі. За хвилину наїхав на нього другий особовий потяг, якого машиніст недоглянув першого потягу. Два вагони звалилися з насипу в долину, а один повис у повітрі. В катастрофі згинуло 8 осіб, а 20 тяжко потовклися. Жертвою впала переважно шкільна молодь, що їхала до школи в Познані. У шпиталі померли три дальші жертви катастрофи. Чотири особи боряться зі смертю, є мала надія вдержати їх при житті. Слідство виявило, що завинив дорожник, який не дав остерігаючого сиґналу поїздові з Мендзиходу, який їхав тим шляхом на якому стояв поїзд із Дравського Млина. Слідство виявило теж, що машиніст поїзду, який наїхав, не винен, бо була мряка, а крім того останній вагон поїзду був окутаний мрякою.

— **Ріжні вістки.** „Метро-Голдвин-Маєр" готовить фільму з Пучінієвої опери „Тоска". Головні ролі грають: Рамон Новаро та співачка Лілі Ту... — У видавництві Ґрусеса в Празі вийшов словар циганської мови Людвика Махалі. — Пієтро Маскані викінчив нову оперу „Нерон", до якої текст написав Пієтро Косса. — Одна англійка, що як кухарка подорожувала по всьому світі, описує в книжці „Спогади Марти" свої переживання. Книжка мала на книгарському торзі великий попит.

— **Конгрес радянських математиків.** В Москві відбудеться в 1934 р. другий конґрес математиків, на якому радянські вчені зложать звіт з поступів, зроблених у Радянщині в ділянці математичних дослідів.

— **Свіфт як лірик.** Дослідник Свіфтових творів Шейн Леслі найшов в одній ірляндській бібліотеці збірку ліричних поезій відомого сатирика, автора „Гуліввера" Джонатана Свіфта.

— **Конкурс на поборювання фашизму.** Більшовицька Міжнародня Червона Поміч розписала конкурс на найліпшу працю про поборювання війни т афашизму. На конкурс прислали 192 праці, а нагородили 17. 1-у і 2-у нагороду дістали німці Фріц Ернебек, Йог. Р. Бехер і Кляра Блюм.

СПОРТ.

ГАКІВКА: А. З. С. — УКРАЇНА 3:1 (0:1) (1:0) (2:0).

В першій терції перевага України, яка мала дуже гарні потягнення. В обох дальших терціях більше з грима А. З. С., що вже досі розіграв низку змагань, тому мав кращий тренінг. Голя для України стріляв Труш II. Другого, прегарного голя того самого змагуна судія не бачив, тому його не признав. Видців, не зважаючи на дошкульню зиму, ок. 300. Суддя п. В. Кухар.

ЛЬВІВСЬКІ ЛЕЩАТАРІ, ПОЗІР!

В неділю 17. ц. м. відбудеться перша практична лекція їзди на лещатах для початкуючих із заповіданого курсу, уладжуваного Лещатарською Секцією Сокола-Батька. Збірка для учасників (членів і гостей) в год. 10.30 рано на останнім перестанку „4" під Високим Замком. Рівночасно для заавансованих відбудеться прогулька до Грибович і Брухович. Збірка в год. 9.30 рано на Замарстинівській рогачці (останній перестанок „10").

Лещатарська Секція С.-Б.

Театри.

Великий Міський Театр.

Субота, 16. XII. год. 7.30 веч. „Гроші то не все".

Неділя, 17. XII. год. 3. попол. „Фрідолин Лектор".

Неділя, 17. XII. год. 7.30 веч. „Гроші то не все".

Театр Ріжнородностей.

Субота, 16. XII. год. 7.30 веч. „Стефко" ком. в 3 діях Левадя.

Неділя, 17. XII. год. 3.30 попол. „Ватерльо".

Неділя, 17. XII. год. 7.30 веч. „Стефко".

Кіна.

АДРІЯ: „Ліхтарі сумерку", „Горячка праці"

АПОЛЬО: „Молодість на замовлення".

АТЛЯНТИК: „Ревізор із Петербурга" з Вєстою Буріяном (на осн. Гоголя).

ВАНДА: „Облава в Париж'".

КАСІНО: „Живемо сьогодні".

КОПЕРНИК: „С. О. С." („Ледяна гора").

КОЛІСЕЙ: „Королівський любко", ревія „Рік обильности".

МАРУСЕНЬКА: „Сабра — діти Палестини".

МІРАЖ: „Жінка шпіон" і Бастер Кітон.

МУЗА: „Таємний острів" та весела програма: Льорель і Гарді.

ПАЛЯС: „Утеча перед шлюбом".

ПАН: „Право до гріху" та ревія.

ПАСАЖ: „Під градом куль".

ХИМЕРА: „Король циганів".

СТІЛЕВЕ: „Ромео та Юльця", ревія з Буковською, Аморсом і Берським.

УТІХА: „Чудотворець" і ревія з Давидовичем

Закордонне радіо.

Субота, 16. грудня 1933.

Відень (518,2) 11.30 Концерт. 17.00 Норвеські пісні; **Братислава** (279,3) 18.40 Концерт; **Кошиці** (293,5) 17.00 Спів, сцени, діяльоги; **Париж** (1725) 21.00 Вечір пісенькарів; **Білгород** (430,4) 22.00 Концерт; **Ковно** (1935) 17.40 Спів, **Рига** (525) 18.30 „Дубровський" оп. Направніка; **Берлін** (419) 20.05 Веселий вечір; **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 17.20 Тріо ц-моль Бетовена; **Мільакер** (360,6) 11.00 Фортепян; **Будапешт** (550,5) 22.45 Циг. музика; **Рим** (441,2) 20.40 „Рамунчо" оп. Доноді'я.

Неділя, 17. грудня 1933.

Відень (517,2) 12.00, 19.50 Концерт; **Брно** (341,7) 18.00 Австр. композитори (музика, спів); **Прага** (488,6) 9.05 Спів, 11.00 Концерт, 17.35 Юг. пісні, 20.45 Пісні; **Париж** (1725) 22.00 Концерт; **Атльона** (413) 22.45, 23.30 Спів, 23.10 Ірл. музика; **Білгород** (430,4) 20.00 „Вардар" муз. песа Керстича, 21.00 Пісоньки; **Гайльсберґ** (276,5) 12.00 Концерт оп. орхестри; **Лянґенберґ** (472) 16.30 Відч. „Ява" з яв. музикою; **Ляйпціґ** (388,6) 20.05 „Вайнахтс Ораторіюм" Баха; **Мінхен** (533) 18.20 Шубертові пісні; **Будапешт** (550,5) 22.20 Концерт; **Рим** (441,2) 17.00 Концерт (музика, спів), 20.40 „Фанфан ля Туліп" оп. Варнея.

Львівське радіо.

Субота, 16. грудня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05 Інстр. музика з грамофону; 12.38 Ревієві пісоньки з грамофону; 15.25 Грамофон; 15.30 Господарські вістки; 16.00 Авдиція для хорих, сальонова орхестра; 16.40 Лекція фр. мови; 16.55 Славянська музика; 17.50 Сільва рерум, грамофон; 18.00 Природничий відчит; 18.20 Нар. музика; 19.05 Всячина, грамофон; 19.25 Поетична чвертьгодина; 19.40, 19.45 Спортові вістки; 20.00 Легка музика; 21.20 Шопенівський концерт; 22.00 Англ. відчит: Австралійка про Польщу; 22.15 Ревієві пісоньки з грамофону.

Неділя, 17. грудня 1933.

9.00—9.54 Ранішня авдиція; 11.45 Рел. музика з грамофону; 12.15, 13.12 Муз. поранок, спів; 13.00 Робітник в обороні свого здоровля; 14.00 Бокс. меч Варшава-Будапешт; 14.30 Конкурс добр. читання книжки; 14.45 Ринки рільних продуктів; 14.55 Грамофон; 15.00 Як уладити свята; 15.20 Концерт нар. орхестри; 16.00 Для дітей „Дощ зірок", нар. пісонька „Слон Ґуґуа"; 16.30 Славні артисти (грамофон); 16.45 Літер. чвертьгодина; 17.00 Святочне печиво; 17.15 Нар. авдиція; 18.00 „Дівчина з вином"; 18.40 Легка музика з грамофону; 19.00 Три знаки запиту; 19.10 Всячина; 19.50 Легка музика, пісоньки; 21.00 В зч. „Країна сонця"; 21.15 На веселій львівській хвилі, муз. комедія „Компромітуємо зешево та скоро"; 22.15, Танкова музика; 23.05 Найгарніші твори з грамофону.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5.58—5.57.

Золото: долари 9.04—9.06; франки фр. 36.50—36.70; дукати 83.30—83.50; рублі 46.70—47.30; корони 37.50—37.70.

Срібло: корони 0.28; рублі 1.30; фльорени 0.70.

У Варшаві були такі курси: Льондон 29.07, Париж 34.86, Берлін 212.40, Цюріх 172.15, Амстердам 357.85, Нюйорк кабель 5.66, Нюйорк чеки 5.64.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 15. XII.: масло 3.— зол., молоко 20 сот., сметана 70 сот., яйця зол. 5.40—5.60 за копу. Тенденція на масло удержана, на сметану і молоко слаба, на яйця сильна.

Ціни битої птиці з птахомясарні „Маслосоюзу за 1 кг.:

Рід:	Добірні:	І-а	ІІ-а
Кури молоді на печення	1.65	1.50	1.40
Кури на росіл	1.65	1.50	1.40
Качки	1.45	1.30	1.10
Гуси	—	1.30	1.05
Індики	1.75	1.65	1.55

Пантарки 3.— зол. за штуку.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Св. Миколай загостить до чемних дітей в неділю 17-го в год. 3-ій попол. в малій салі Муз. Інституту, запрошений товариством „Українська Захоронка". Пакунки приймається від год. 2—3. В програму входить діточа забава, а потім прихід св. Миколая. 759 2—2

Порядок Богослужень в храмовий празник в церкві св. Николая у Львові: Понеділок 18. грудня 1933: Навечеріє празника: О год. 16.30 Всенічне, Наука, Суплікація, цілування св. Мира з Мощей св. Николая в Барі. Вівторок 19. грудня 1933. храм. празник св. о. Николая: год. 5. рано Утреня; в год. 6, 7, 8 і 9 читані св. Літургії; год. 10 торж. співана Служба Божа; год. 10.45 Проповідь. Год. 13 Водосвятія перед церквою і Обхід; год. 16. Вечірня, Наука, Акафист св. Николаю, Суплікація, Обхід з Найсв. Тайнами навколо церкви, Благословення, Панахида і цілування св. Мира. Слухання св. Сповіди вірних у Навечерія празника від год. 16—20. і в день празника від 5—13 год. Середа 20. грудня Попразен храма: Год. 7.30 читана св. Літургія. Год. 8.30 співана Служба Божа за упокій парохіян з Соборним Парастасом. — **Свящ. В. Лопчина, парох.**

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

КОВДРИ 9.80 — фіранки 5.60 ручної роботи філе за безцін. Брокати від 2.90, брокатові накидки 7.80. Одинока виробня ФРАЙЛІХА, Сикстуська 21. 660 3—?

ДО 1000 ЗОЛОТИХ МІСЯЧНО запевнюємо енергійним особам. Інформації дає Т-во Банкове, Grodno, ul. Hoovera 9. 7-15

ЛЕЩАТАРСЬКІ УБРАННЯ найновіші крої, найліпша робота, найнижчі ціни. „ПАЛЮМ", Гетьманська 22, побіч Промислового Музею. 13/47 5-15

ВЕЛИКИЙ вибір забавок поручає найдешевше Клініка ляльок, Галицька 21. 4—5

2 КІМНАТИ з кухнею до винайму зараз. Жовківська 62. Відомість у місці. "—2

ПАНЧОХИ вовняні, рукавички та краватки на св. Миколая тільки у фірмі „РУСАЛКА" — Сикстуська 8. 12/33 1—1

ЗДІБНИХ АГЕНТІВ на всі міста Східної Галичини до ратальної продажі кухонок і печей „Домогаз", **які не потребують інсталяції** прийме на корисних умовинах Гута Людвиків, Львів, Котлярська 14. 55/27 1—3

НАЙКРАЩЕ забезпечення гроша в купні дому. Використайте святочні ферії, приїджайте до Львова на Куркову 24 — іґнат. 772 1—3

ДЛЯ ЛІКАРЯ СКІРНИКА. Косметичний кабінет, зовсім улаждений, дешево до відступлення. Зголошення „Діло" під „Недорого". 773 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає